

ΕΦΥΑΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΙΝΟΔΙΚΑΓΩΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ	
Αρ.Θμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	7379
Ημερομ. Καταβολής	19.2.13

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ:

- Τον **ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, κ. ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗ**
- Τον **ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, κ. ΑΝΤΩΝΙΟ ΜΑΝΙΤΑΚΗ**
- Τον **ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ, κ. ΑΝΤΩΝΙΟ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗ**

ΘΕΜΑ: Αυτοδίκαιη Αργία Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.

Η Υποπαράγραφος Ζ3. Αργία στο πλαίσιο της Πειθαρχικής και Ποινικής Διαδικασίας, του Ν.4093/2012, η οποία προβλέπει την επιβολή της ποινής της αργίας στους Δημοσίους Πολιτικούς Διοικητικούς Υπαλλήλους και στους Υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., **παραβιάζει κατάφορα το τεκμήριο αθωότητας και την αρχή της ίσης μεταχείρισης, στρέφεται δηλαδή εναντίον κάθε κανόνα δικαίου και γενικότερα στιγματίζει τον υπάλληλο με τη λήψη σε βάρος του ιδιαίτερα δυσμενών διοικητικών μέτρων, πριν τη λήψη απόφασης επί της κατηγορίας που τον βαρύνει, προσβάλλοντας ταυτόχρονα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.**

Πιο συγκεκριμένα στην Υποπαράγραφο Ζ3, σε καμία από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1α - 1δ, δε γίνεται λόγος για οριστικές δικαστικές αποφάσεις που να επιβεβαιώνουν την ενοχή του κατηγορούμενου υπαλλήλου, αλλά **ούτε εξετάζεται πουθενά και η ύπαρξη ενδεχόμενης συνάφειας της κατηγορίας με το αντικείμενο εργασίας του υπαλλήλου.** Μπορεί δηλαδή οποιοσδήποτε δημόσιος υπάλληλος να τεθεί αυτοδικαίως σε αργία μόνο και μόνο επειδή εκκρεμεί εις βάρος του μία δικαστική απόφαση, που όμως αφορά αποκλειστικά την ιδιωτική του ζωή και ουδόλως σχετίζεται ή επηρεάζει το αντικείμενο εργασίας του. Επίσης, πώς προλαμβάνει ο νόμος τις περιπτώσεις πολιτών που ιδιοτελώς

καταγγέλλουν και αιτούνται την εργασιακή αργία των αντίδικών τους, προκειμένου να τους επιβαρύνουν για δικό τους όφελος;

Αντίστοιχες διαπιστώσεις ισχύουν και για την παράγραφο 1ε, όπου η επιβολή της ίδιας ποινής, χωρίς να προϋποθέτει και πάλι την ολοκλήρωση των πειθαρχικών διαδικασιών, **εξισώνει στην ουσία τον υπάλληλο που ζημιώνει το ελληνικό δημόσιο από υπεξαίρεση δημόσιου χρήματος προς ίδιον όφελος και τον υπάλληλο εκείνον που κατηγορείται για ανάρμοστη συμπεριφορά απέναντι σε πολίτη κατά την υπηρεσία του, με τον υπάλληλο που έχει οποιαδήποτε δικαστική διένεξη με τρίτον για λόγους άσχετους παντελώς με την υπηρεσία του και τα καθήκοντά του.**

Ειδικότερα για την παράγραφο 1ε κρίνεται σκόπιμο να δοθούν περαιτέρω διευκρινίσεις και για τα παραπτώματα των περιπτώσεων ε' και κθ' του αρ.107 του Ν.4057/2012, στα οποία παραπέμπει ο Ν.4093/2012, και τα οποία δεν προσδιορίζουν τι νοείται ως «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια συμπεριφορά για υπάλληλο εντός ή εκτός υπηρεσίας» (αρ.107 ε'), ή εξισώνουν την «ανάρμοστη συμπεριφορά» υπαλλήλου προς τους πολίτες με άλλα εξαιρετικά σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα (αρ.117, παρ.4α), επιβάλλοντας σε όλους ανεξαιρέτως τους δημοσίους υπαλλήλους την ποινή της αργίας, και πάλι χωρίς τελεσίδικη δικαστική απόφαση.

Συνεπώς, αφενός θα πρέπει να δηλώνεται ρητά πως **οι αποφάσεις των Πειθαρχικών Συμβουλίων θα επιφυλάσσονται μέχρι την τελεσιδικία των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, και αφετέρου θα πρέπει να αποκλειστούν οι υπάλληλοι εκείνοι, εις βάρος των οποίων εκκρεμούν δικαστικές αποφάσεις που αφορούν στην ιδιωτική τους ζωή και ουδεμία συνάφεια έχουν με το αντικείμενο εργασίας τους. Σε κάθε άλλη περίπτωση, η Πολιτεία με τις παρούσες διατάξεις υποπίπτει σε κατάφορη παραβίαση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.**

Η αλήθεια είναι ότι τόσο ο Ν. 4057/2012 όσο και ο Ν. 4093/2012 καταστρατηγούν θεμελιώδη δικαιώματα του διωκομένου και καταπατούν το θεσμό της δίκαιης δίκης και της ίδιας της δημοκρατικής διαδικασίας, καθώς είναι κοινή πείρα ότι δείκτης του πραγματικού εκδημοκρατισμού μίας κοινωνίας είναι η θωράκιση του κατηγορουμένου και η παροχή νομικών όπλων που θα του δώσουν τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό του από την κατηγορία που του αποδίδεται.

Με βάση τα παραπάνω,

ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ:

1. Προτίθενται οι συναρμόδιοι Υπουργοί να επανεξετάσουν, να τροποποιήσουν αναλόγως ή και να αποσύρουν τις διατάξεις της Υποπαραγράφου Ζ3. Αργία στο πλαίσιο της Πειθαρχικής και Ποινικής Διαδικασίας, του Ν.4093/2012;
2. Προτίθενται οι συναρμόδιοι Υπουργοί να προβούν στις απαραίτητες διευκρινίσεις προβλέποντας για όλες ανεξαιρέτως τις περιπτώσεις την προϋπόθεση της τελεσιδικίας πριν από την επιβολή της ποινής της αργίας;
3. Στην περίπτωση που υπάρξει τροποποίηση και αναδιατύπωση των εν λόγω διατάξεων των παραγράφων 1α – 1ε του Ν.4093/2012, αυτές θα έχουν αναδρομική ισχύ και θα προβλέπουν την αναδρομική καταβολή του νόμιμου μισθού εν είδη αποζημίωσης για όσους δημοσίους υπαλλήλους στο μεταξύ θα έχουν τεθεί σε αργία, ελλείψει τελεσιδικιών δικαστικών αποφάσεων;

Αθήνα, 13 Φεβρουαρίου 2013

ΟΙ ΕΡΩΤΩΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

1. **Κυριαζίδης Δημήτριος, Ν. Δράμας**
2. **Σιούφας Παύλος, Ν. Καρδίτσας**
3. **Κέλλας Χρήστος, Ν. Λαρίσας**
4. **Μακρή – Θεοδώρου Ελένη, Ν. Φθιώτιδας**
5. **Σκρέκας Κωνσταντίνος, Ν. Τρικάλων**
6. **Καραμανλή Άννα, Β' Αθηνών**
7. **Χριστογιάννης Δημήτριος, Ν. Πιερίας**
8. **Τσουμάνης Δημήτριος, Ν. Πρέβεζας**
9. **Στύλιος Γεώργιος, Ν. Άρτας**
10. **Μπατσαρά Γεωργία, Ν. Ημαθίας**
11. **Βογιατζής Παύλος, Ν. Λέσβου**
12. **Αντωνίου Μαρία, Ν. Καστοριάς**

13. Σταμενίτης Διονύσιος, Ν. Πέλλας
14. Κουτσογιαννακόπουλος Κωνσταντίνος, Ν. Φθιώτιδας
15. Υψηλάντης Βασίλειος – Νικόλαος, Ν. Δωδεκανήσου
16. Αναστασιάδης Σάββας, Β' Θεσ/κης
17. Βλάχος Γεώργιος, Ν. Αττικής
18. Σκόνδρα Ασημίνα, Ν. Καρδίτσας
19. Καράμπελας Ιωάννης, Ν. Βοιωτίας
20. Κεφαλογιάννης Ιωάννης, Ν. Ρεθύμνου
21. Σολδάτος Θεόδωρος, Ν. Λευκάδος
22. Βλαχογιάννης Ηλίας, Ν. Τρικάλων
23. Ταμήλος Μιχαήλ, Ν. Τρικάλων
24. Κοντογεώργος Κωνσταντίνος, Ν. Ευρυτανίας
25. Κασσής Μιχαήλ, Ν. Ιωαννίνων
26. Γεωργαντάς Γεώργιος, Ν. Κιλκίς
27. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος, Α' Πειραιά
28. Μάνη – Παπαδημητρίου Άννα, Ν. Πιερίας
29. Μαρίνος Ανδρέας, Ν. Ηλείας
30. Κλειτσιώτης Κωνσταντίνος, Ν. Καβάλας
31. Βλάχβης Μενέλαος, Ν. Σερρών
32. Νταβλούρος Αθανάσιος, Ν. Αχαΐας
33. Μπασιάκος Ευάγγελος, Ν. Βοιωτίας
34. Πανούσης Ιωάννης, Α' Αθήνας
35. Αναγνωστάκης Δημήτριος, Ν. Ευβοίας